

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22107/2024
17.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Звонко Марковић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., са боравиштем у... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милић Милић адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2284/23 од 10.04.2024. године, у седници одржаној 17.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2284/23 од 10.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2284/23 од 10.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 60/23 од 07.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се према туженима утврди да је тужила једини и искључиви власник по основу куповине породичне стамбене зграде број 1 у улици ... бр. ..., изграђене на кп.бр. .. КО Крагујевац 1, као и парцеле означене као кп.бр. .. КО Крагујевац 1 земљиште под зградом – објектом површине од 0,00,54 ха, земљиште уз зграду – објекат површине 0,00,89 ха, укупна површина 0,01,43 ха, све уписано у листу непокретности бр. .. КО Крагујевац 1, што су тужене дужне да признају и дозволе да се тужила може укњижити у катастар непокретности и другим јавним књигама, без накнадне сагласности. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженима као солидарним повериоцима исплати на име трошкова парничног поступка износ од 129.188,00 динара са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2284/23 од 10.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС“, број 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена

због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за утврђење да је тужила једини и искључиви власник породичне стамбене зграде и парцеле, по основу куповине. Одлука се заснива на утврђеним чињеницама да је тужила своја новчана средства остварена продајом стана у Аранђеловцу и дела своје наслеђене имовине иза смрти родитеља искористила са циљем да стамбено обезбеди свог сина, правног претходника тужених, који је до тада живео као подстанар без могућности да реши стамбено питање, али и да она са њим живи у породичном домаћинству, а да непокретност буде његова својина, због чега је исти у својству купца закључио уговор о купопродаји предметне непокретности и на основу тог уговора уписао право својине. Након куповине, у кућу су се уселили тужила, њен син и тужене. Тужилин син је преминуо 13 месеци после куповине куће, а тужене (његове ћерке), по основу закона, оглашене су за наследнике са уделом од по $\frac{1}{2}$ спорне непокретности и са тим уделом уписане у јавним књигама. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, утврђене чињенице и примењено материјално право, одредбе Закона о основама својинскоправних односа, Закона о промету непокретности и Закона о јавним бележницима, у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права или за уједначавањем судске праксе, а нема ни потребе да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Ревизија тужиле усмерена је на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешно утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Због изнетог, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради утврђења права својине на непокретности поднета је 11.08.2020. године, а вредност предмета спора од 4.116.000,00 динара означена у тужби не прелази цензус прописан наведеном одредбом, који је у то време износио 4.679.200,00 динара.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**